

[Svend E. Johansen.]

til at forelægge for det høje Ting, og paa Baggrund af de to Sager, vi nu i Dag skal tage Stilling til, Immunitetens Ophævelse for det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen og, under et senere Punkt paa Dagsordenen, Immunitetens Ophævelse for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, kan man i Virkeligheden rejse det Spørgsmaal, om Danmark ikke efterhaanden er blevet Embedsmændenes Eldorado.

Jeg har tidligere over for det høje Ting fremsat lignende Betragtninger — maaske ikke særlig godt, men i hvert Fald meget indtrængende — om, at Rigsdagen ikke alene er den lovgivende Institution, men samtidig har Ret til at kontrolere Administrationen og en med Ret forbundet Pligt til at kontrolere Administrationen og skride ind, naar aabenbare Misforhold gør sig gældende. Jeg har paavist, at naar Rigsdagen enkelte Gange opfyldte denne Pligt og har givet Embedsmændene Direktiver paa, hvordan Sager, der er blevet forkvaklet og ødelagt, skal løses, saa til-lader Embedsmændene sig at feje denne Henstilling, denne Opfordring eller dette Forlangende, hvad man nu vil kalde det, af Bordet.

Retssikkerhed og Retsbevidsthed er ikke noget, man saadan bare siger, noget, der svæver i Luften, det er Realiteter, som et Samfund, der vil være sundt og retfærdigt, i allerhøjeste Grad maa bygge paa. Der er noget, der hedder et Folks Retsbevidsthed, og der er noget, der hedder den enkelte Borgers Retssikkerhed, og at disse to Ting værnes og sikres, er af afgørende Betydning baade for Borgerne og Samfundet. Jeg har mange Gange over for dette høje Ting paavist, at Retssikkerheden i Danmark i Dag i Virkeligheden er et meget stort Spørgsmaal. Den er efter min Mening afløst af Vilkaarlighed og af Embedshovmod, og det er en Tilstand, der i det lange Løb ikke kan bestaa. Rigsdagen har vist Uvilje til at skride ind, til at sætte Tingene paa rette Plads, og Pressen har mærkværdig nok som Regel altid Mundkurv paa, naar det drejer sig om en Paavisning af Embedsmændenes urigtige Handlinger over for det danske Folk. Resultatet bliver meget nemt — og jeg ved, der er Overvejelser i den Retning —, at Folk paa et eller andet Tidspunkt maa foretage sig et eller andet for at faa Retssikkerheden til at vende tilbage og for at faa Retsbevidstheden til at vokse og sat i Højsædet igen. Tiden er maaske ikke saa fjern, hvor Borgerne tvinges til at tage

Retsværnet i deres egne Hænder, det vil sige organisere et Retsværn, hvor de i Kraft af Organisation kan sætte Magt bag den Ret, de har, i Kraft af det eneste, denne Rigsdag bøjer sig for, i Kraft af organiserede Tilhængere, der kan sætte Tingene paa Plads og tøjle ubesindige og uhæderlige Embedsmænd.

Jeg kunde ønske, at den ærede Ordfører kunde oplyse mig om — jeg gaar ud fra, han har undersøgt Sagerne til Bunds, ogsaa den foreliggende —, hvilke Grunde der taler for, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Immunitet bør ophæves i dette Tilfælde, naar tidligere Tilfælde viser, at Rigsadvokaten udmærket har været i Stand til at administrere Loven og paa-tale Lovovertrædelser over for Rigsdagsmænd uden at kræve Immuniteten ophævet.

Jeg kunde ønske, at den ærede Ordfører vilde oplyse mig om, hvorvidt det er ganske givet, at dette Forslags Fremsættelse ikke skyldes politiske Motiver.

Endelig kunde jeg ønske, at den ærede Ordfører kunde oplyse mig om, hvorvidt Rigsadvokatens Anmodning i Tilfældet Brødrene Thomsen kan betragtes som en Kursændring i Behandlingen af offentlige Personers Lovovertrædelser, saaledes at man kan forvente, at Embedsmænd, der forbyder sig, i Fremtiden vil blive draget til Ansvar af Anklagemyndigheden og stillet lige for Loven sammen med alle os andre.

Ordføreren (Fr. Dalgaard): Det glædede mig meget, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen i sine sidste Bemærkninger udtalte Tilslutning til, ja, i Virkeligheden opfordrede det høje Ting til at give det Samtykke, Rigsadvokaten har ønsket. Det er jo i ganske nøje Overensstemmelse med Udvalgets Indstilling og med de Bemærkninger, jeg gjorde ud fra de principielle Hensyn, der altid har været fremme, naar Rigsdagen, det ene eller det andet Ting, har beskæftiget sig med Sager af denne Karakter. Men naar det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen slutter paa den Maade, han gjorde, maa jeg sige, at saa forstaar jeg overhovedet ikke Indledningen og overhovedet hele det ærede Medlems Tale forud. Disse Udtalelser stod i skarp Modstrid til hinanden.

Der er ingen som helst Grund til at tale om politisk Forfølgelse og at tale om, at Udvalget ikke har villet undersøge denne Sag, naar vi i Udvalget kun har beskæftiget os med det ene, som samtlige tidligere Udvalg har beskæftiget sig med i